

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

I Ανακοινώσεις

Δικαστήριο

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

2003/C 239/01	Υπόθεση C-321/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice, Chancery Division, με διάταξη της 6ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση Dyson Ltd κατά Registrar of Trade Marks	1
2003/C 239/02	Υπόθεση C-323/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 24 Ιουλίου 2003	1
2003/C 239/03	Υπόθεση C-325/03 P: Αίτηση αναιρέσεως του José Luis Zuazaga Meabe κατά της Διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) της 28ης Απριλίου 2003 στην υπόθεση T-15/03, José Luis Zuazaga Meabe κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα), όπου ο έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA, που ασκήθηκε στις 25 Ιουλίου 2003 (φαξ της 21ης Ιουλίου 2003)	2
2003/C 239/04	Υπόθεση C-329/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε Ο Άρειος Πάγος (ΕΛΛΑΔΟΣ), με απόφαση της 31ης Μαρτίου 2003, στην υπόθεση ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κατά ΤΡΑΠΕΖΑΣ «ΑΡΤΕΣΙΑ» πρώην «BANQUE PARIBAS» ..	3

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2003/C 239/05	Υπόθεση C-332/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 29 Ιουλίου 2003	3
2003/C 239/06	Υπόθεση C-335/03: Προσφυγή της Πορτογαλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 31 Ιουλίου 2003	4
2003/C 239/07	Υπόθεση C-343/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Δανίας, που ασκήθηκε στις 4 Αυγούστου 2003	5
2003/C 239/08	Υπόθεση C-349/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 7 Αυγούστου 2003	6
2003/C 239/09	Υπόθεση C-361/03 P: Αίτηση αναιρέσεως της El Corte Inglés, S.A. κατά της διατάξεως που εκδόθηκε στις 8 Μαΐου 2003 από το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) επί της υποθέσεως T-63/03, El Corte Inglés, S.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με αντίδικο στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών την Calzaturificio Yvonne S.r.l., που ασκήθηκε στις 21 Αυγούστου 2003 (με τηλεομοιοτυπία της 16ης Αυγούστου 2003)	6
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2003/C 239/10	Διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 3ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-257/01, Frosch Touristik GmbH κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Φιλικός διακανονισμός — Κατάργηση της δίκης)	8
2003/C 239/11	Διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 3ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-34/03, André Hecq και του Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens (SFIE) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Τύποις απαράδεκτο της προσφυγής — Νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου — Εντολή δοθείσα στον δικηγόρο) ...	8
2003/C 239/12	Υπόθεση T-201/03: Προσφυγή της εταιρείας Aneo AB κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, που ασκήθηκε στις 6 Ιουνίου 2003	9
2003/C 239/13	Υπόθεση T-218/03: Προσφυγή του Cathal Boyle κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	9
2003/C 239/14	Υπόθεση T-219/03: Προσφυγή της Mullglen Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	10
2003/C 239/15	Υπόθεση T-220/03: Προσφυγή της Cavankee Fishing Company Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	10

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2003/C 239/16	Υπόθεση T-221/03: Προσφυγή του Padraigh Coneely κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	11
2003/C 239/17	Υπόθεση T-222/03: Προσφυγή της Island Trawlers Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	11
2003/C 239/18	Υπόθεση T-223/03: Προσφυγή του Joseph Doherty κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	11
2003/C 239/19	Υπόθεση T-224/03: Προσφυγή του Thomas Faherty κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	12
2003/C 239/20	Υπόθεση T-225/03: Προσφυγή του Pat Fitzpatrick κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	12
2003/C 239/21	Υπόθεση T-226/03: Προσφυγή της Ocean Trawlers Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	12
2003/C 239/22	Υπόθεση T-227/03: Προσφυγή της Brendelen Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	13
2003/C 239/23	Υπόθεση T-228/03: Προσφυγή του Eugene Hannigan κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	13
2003/C 239/24	Υπόθεση T-229/03: Προσφυγή του Edward Kelly κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	14
2003/C 239/25	Υπόθεση T-230/03: Προσφυγή του Peter McBride κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	14
2003/C 239/26	Υπόθεση T-231/03: Προσφυγή του Hugh McBride κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	14
2003/C 239/27	Υπόθεση T-232/03: Προσφυγή του Adrian McClellannaghan κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	15
2003/C 239/28	Υπόθεση T-233/03: Προσφυγή του Noel McGing κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	15
2003/C 239/29	Υπόθεση T-234/03: Προσφυγή του Eamon McHugh κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	15

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2003/C 239/30	Υπόθεση T-235/03: Προσφυγή του Gerard Minihane κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	16
2003/C 239/31	Υπόθεση T-236/03: Προσφυγή του Larry Murphy κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	16
2003/C 239/32	Υπόθεση T-237/03: Προσφυγή της Eileen Oglesby κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	17
2003/C 239/33	Υπόθεση T-238/03: Προσφυγή του Patrick O'Malley κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	17
2003/C 239/34	Υπόθεση T-239/03: Προσφυγή του Paul O'Neill κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	17
2003/C 239/35	Υπόθεση T-240/03: Προσφυγή του Cecil Sharkey κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003	18
2003/C 239/36	Υπόθεση T-248/03: Προσφυγή της εταιρείας Société des produits Nestlé S.A. κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, που ασκήθηκε στις 30 Ιουνίου 2003	18
2003/C 239/37	Υπόθεση T-250/03: Προσφυγή-αγωγή της Marta Andreasen κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 27 Ιουνίου 2003	19
2003/C 239/38	Υπόθεση T-251/03: Προσφυγή της Albert Albrecht GmbH + Co KG και άλλων 9 κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 2 Ιουλίου 2003	19
2003/C 239/39	Υπόθεση T-253/03: Προσφυγή της Akzo Nobel Chemicals Ltd και της Ackros Chemicals Ltd κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 4 Ιουλίου 2003	20
2003/C 239/40	Υπόθεση T-257/03: Προσφυγή της Internet Photonics Inc. κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής «ΓΕΕΑ»), που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 2003	21
2003/C 239/41	Υπόθεση T-260/03: Προσφυγή της Celltech R&D Limited κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής «ΓΕΕΑ»), που ασκήθηκε στις 18 Ιουλίου 2003	22
2003/C 239/42	Υπόθεση T-264/03: Προσφυγή του Jürgen Schmoldt, της Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG και του Hauptverband des Deutschen Bauindustrie e.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 28 Ιουλίου 2003	22

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2003/C 239/43	Υπόθεση T-265/03: Προσφυγή της Helm Düngemittel GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003	23
2003/C 239/44	Υπόθεση T-267/03: Προσφυγή της Anna Maria Roccato (συζύγου Pinson) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Ιουλίου 2003	23
2003/C 239/45	Υπόθεση T-270/03: Προσφυγή της εταιρείας Ghiotto srl κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 31 Ιουλίου 2003	24
2003/C 239/46	Υπόθεση T-276/03: Προσφυγή της Azienda Agricola «Le Canne» srl κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 7 Αυγούστου 2003	25
2003/C 239/47	Υπόθεση T-283/03: Προσφυγή της Lucía Recalde Langarica κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Αυγούστου 2003	26
2003/C 239/48	Υπόθεση T-287/03: Προσφυγή της εταιρείας S.I.M.SA. srl κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Αυγούστου 2003	26

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2003/C 239/49	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 226 της 20.9.2003	28
---------------	---	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice, Chancery Division, με διάταξη της 6ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση Dyson Ltd κατά Registrar of Trade Marks

(Υπόθεση C-321/03)

(2003/C 239/01)

Με διάταξη της 6ης Ιουνίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Ιουλίου 2003, το High Court of Justice, Chancery Division, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Dyson Ltd και Registrar of Trade Marks που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί εξής ερωτημάτων:

1. Σε περίπτωση κατά την οποία ο αιτών αφενός χρησιμοποιεί ένα σημείο (το οποίο δεν είναι σχήμα) αποτελούμενο από ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα που λειτουργεί ως και συνιστά μέρος της μορφής ενός νέου είδους προϊόντος και αφετέρου, μέχρι την ημερομηνία της αιτήσεως, έχει de facto μονοπώλιο για τα προϊόντα αυτά, αρκεί, προκειμένου το σημείο να έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/104/ΕΚ⁽¹⁾, το γεγονός ότι ένα σημαντικό ποσοστό του οικείου κοινού έχει, κατά την ημερομηνία της αιτήσεως καταχωρίσεως, καταλήξει να συνδέει τα προϊόντα που φέρουν το σημείο αυτό με τον αιτούντα και όχι με άλλον κατασκευαστή;
2. Εάν αυτό δεν αρκεί, τι άλλο απαιτείται προκειμένου το σημείο να έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα και, ειδικότερα, απαιτείται το πρόσωπο που χρησιμοποιεί το σημείο να το έχει προωθήσει ως εμπορικό σήμα;

(¹) Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 040 της 11.02.1989 σ. 1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 24 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-323/03)

(2003/C 239/02)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους I. Martínez del Peral και K. Simonsson, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 24 Ιουλίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, διατηρώντας σε ισχύ κανονιστική ρύθμιση, η οποία:
 - επιτρέπει την ανάθεση των υπηρεσιών θαλασσιών μεταφορών στον ποταμόκολπο του Vigo σε έναν και μόνο επιχειρηματία για περίοδο 20 ετών και περιλαμβάνει ως κριτήριο αναθέσεως την πείρα στις μεταφορές στον ποταμόκολπο του Vigo, γεγονός που ευνοεί τον νυν μεταφορέα·
 - επιτρέπει να υποβάλλονται σε υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας οι εποχικές υπηρεσίες μεταφορών προς τα νησιά ή τα τακτικά δρομολόγια μεταφορών μεταξύ λιμένων της ηπειρωτικής χώρας·
 - επιτρέπει την καθιέρωση ενός συστήματος περιοριστικού του από αυτό που ίσχυε κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του κανονισμού (Ιανουάριος 1993), ήτοι, από την απόφαση της 11ης Ιουνίου 1984·

— πριν από την έγκρισή της δεν αποτέλεσε αντικείμενο διαβουλεύσεων με την Επιτροπή,

παρέβη τα άρθρα 1, 4, 7 και 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92⁽¹⁾ και τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον ως άνω κανονισμό και τη Συνθήκη ΕΚ.

2. να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο ποταμόκολπος του Vigo περιλαμβάνεται στο πεδίο εδαφικής εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92. Ο κανονισμός αυτός δεν έχει ως αντικείμενο τη ρύθμιση του ανταγωνισμού σε ορισμένη αγορά. Το γεγονός ότι οι θαλάσσιες μεταφορές μεταξύ των λιμένων του ποταμόκολπου του Vigo είναι τοπικές δεν αποκλείει την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

(1) Κανονισμός του Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 1992 για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές — καμποτάζ) (ΕΕ L 364 της 12.12.1992, σ. 7).

Αίτηση αναιρέσεως του José Luis Zuazaga Meabe κατά της Διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) της 28ης Απριλίου 2003 στην υπόθεση T-15/03, José Luis Zuazaga Meabe κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα), όπου ο έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA, που ασκήθηκε στις 25 Ιουλίου 2003 (φαξ της 21ης Ιουλίου 2003)

(Υπόθεση C-325/03 P)

(2003/C 239/03)

Ο José Luis Zuazaga Meabe, εκπροσωπούμενος από τους José Antonio Calderón Chavero και Natalia Moya Fernández, άσκησε στις 25 Ιουλίου 2003 (φαξ της 21ης Ιουλίου 2003) ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της Διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) της 28ης Απριλίου 2003 στην υπόθεση T-15/03, José Luis Zuazaga Meabe κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), όπου ο έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA.

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει τη Διάταξη που εξέδωσε στις 28 Απριλίου 2003 το δεύτερο τμήμα του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-15/03, δεδομένου ότι ο αναιρεσείων επέδειξε κάθε δυνατή επιμέλεια και πρόνοια στο πλαίσιο της αποστολής ανακοινώσεως στο Πρωτοδικείο.
2. Κατά συνέπεια, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου ώστε η προσφυγή ακυρώσεως στην υπόθεση T-15/01 να κηρυχθεί παραδεκτή και να συνεχισθεί η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου βάσει των ισχυρισμών που προβλήθηκαν με το δικόγραφο της προσφυγής κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Οκτωβρίου 2002 στην υπόθεση R 918/2001-2, σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του José Luis Zuazaga Meabe και της Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA.

Λόγοι αναιρέσεως και κύριοι ισχυρισμοί

— Παράβαση του άρθρου 45 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου: ο αναιρεσείων προβάλλει δυσάρεστες και ανεξάρτητες της θελήσεώς του περιστάσεις, απρόβλεπτες και αναπότρεπτες, οι οποίες αποδεικνύουν την ύπαρξη τυχερού ή ανωτέρας βίας. Συγκεκριμένα, η με συστημένη επιστολή που κατατέθηκε στο ισπανικό ταχυδρομείο στις 7 Ιανουαρίου 2003 επιβεβαίωση της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου με το από 3 Ιανουαρίου 2003 φαξ δεν επετεύχθη για λόγους ανεξάρτητους της θελήσεως του αναιρεσειόντος. Η αρχή της αναλογικότητας απαιτεί, συνεπώς, ευέλικτη μεταχείριση από πλευράς του Πρωτοδικείου.

— Παράβαση του άρθρου 102 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και του άρθρου 81, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου: ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι η συνήθης προθεσμία που παρεκτείνεται κατά δέκα ημέρες λόγω αποστάσεως μπορεί να παρεκταθεί κατά δέκα επιπλέον ημέρες για την επιβεβαίωση της προσφυγής που ασκήθηκε με φαξ.

— Παράβαση του άρθρου 103 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και του άρθρου 82 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου: ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι η αρχή της αναλογικότητας μπορεί και πρέπει να εφαρμοσθεί ορίζοντας την ημερομηνία παρελεύσεως της προθεσμίας κατά τρόπον ευέλικτο, όταν, όπως εν προκειμένω, ο αναιρεσείων έχει ήδη αποστείλει το δικόγραφο της προσφυγής του με φαξ.

- Παράβαση του άρθρου 43, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου: ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι, στην παρούσα υπόθεση, η προσφυγή κυρήχθηκε απαράδεκτη λόγω μη τηρήσεως της προθεσμίας επιβεβαίωσης και όχι λόγω υπερβάσεως της δικονομικής προθεσμίας, η οποία τηρήθηκε μέσω της αποστολής με φαξ.
- Παράβαση του άρθρου 43, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου: ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι είναι δυνατόν, κατ' εφαρμογήν της αρχής της αναλογικότητας, η ισχύουσα δικονομική προθεσμία, περιλαμβανομένων των δέκα ημερών λόγω αποστάσεως, να παρεκταθεί κατά δέκα ημέρες επιπλέον για την επιβεβαίωση δικογράφου προσφυγής και καταλόγου παραρτημάτων που έχουν προηγουμένως κοινοποιηθεί με φαξ.

Ομολογίες εκδόσεως τραπεζικής ανώνυμης εταιρείας με διάρκεια ενός έτους από την έκδοσή τους, που είναι διαπραγματεύσιμες σε χρηματιστήριο, όπου και έχουν εισαχθεί. Ερωτάται επίσης, σε σχέση με τη διάταξη του αφορώντος το άρθρο 4 της ίδιας ως άνω οδηγίας καταλόγου Δ και της κατηγορίας της ονοματολογίας ΙΧ, που προβλέπει «Άνοιγμα και τροφοδότηση τρεχούμενων λογαριασμών και λογαριασμών καταθέσεων, επαναπατρισμός ή χρησιμοποίηση των στοιχείων ενεργητικού υπό μορφή τρεχούμενου λογαριασμού ή λογαριασμού καταθέσεως σε πιστωτικούς οργανισμούς», όπως η διάταξη αυτή έχει και κατά το πνεύμα της το επιδιωκόμενο από αυτή σκοπό, υπάγεται στην ρύθμιση αυτής της διατάξεως η χρησιμοποίηση σε τράπεζα, ως πιστωτικό οργανισμό, στοιχείων του ενεργητικού κάποιου λογαριασμού καταθέσεων, ο οποίος λογαριασμός τροφοδοτείται όπως προβλέπει η στην παρούσα απόφαση αναφερόμενη 1097/1959 Α.Ν.Ε. (με το προϊόν εισαγόμενου ξένου συναλλάγματος κ.λπ.) και αφορά καταθέσεις εκπεφρασμένες σε εγχώριο νόμισμα, μετατρέψιμο σε ξένο συνάλλαγμα.

(¹) ΕΕ L 043 της 12.07.1960, σ. 921.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε Ο Άρειος Πάγος (ΕΛΛΑΔΟΣ), με απόφαση της 31ης Μαρτίου 2003, στην υπόθεση ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κατά ΤΡΑΠΕΖΑΣ «ΑΡΤΕΣΙΑ» πρώην «BANQUE PARIBAS»

(Υπόθεση C-329/03)

(2003/C 239/04)

Με απόφαση της 31ης Μαρτίου, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28 Ιουλίου 2003, ο Άρειος Πάγος Αθηνών ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ «ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ και ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΑΡΤΕΣΙΑΣ», που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του του ακόλουθου ερωτήματος:

Αν σε σχέση με τη διάταξη του αφορώντος το άρθρο 4 της πρώτης οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (92/160) (¹), καταλόγου Δ και της κατηγορίας της ονοματολογίας VI, που προβλέπει «βραχυπρόθεσμες επενδύσεις σε γραμμάτια Δημοσίου και σε άλλους τίτλους που κανονικά είναι διαπραγματεύσιμοι στην χρηματαγορά», όπως η διάταξη αυτή έχει και κατά το πνεύμα της και τον επιδιωκόμενο από αυτή σκοπό, ή ερμηνεύεται δυνάμει του τυχόν υφιστάμενου στις διεθνείς συναλλαγές διδάγματος της κοινής πείρας, ότι τίτλοι, όπως οι επίμαχες ετήσιες διάρκειας ομολογίες ΕΤΒΑ αποτελούν βραχυπρόθεσμες επενδύσεις υπάγονται στη ρύθμιση αυτής της διατάξεως, ομολογίες εκδόσεως τραπεζικής ανώνυμης εταιρείας, που ανήκει, κατά τις μετοχές της, στο Δημόσιο, με διάρκεια ενός έτους από την έκδοσή τους, που είναι διαπραγματεύσιμες σε χρηματιστήριο, όπου έχουν εισαχθεί,

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 29 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-332/03)

(2003/C 239/05)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Thomas van Rijn και την Ana Maria Alves Vieira, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Ιουλίου 2003 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία:

- μη θεσπίζοντας κατάλληλους κανόνες για τη χρήση των ποσοτώσεων που της απονεμήθηκαν για τις περιόδους αλιείας 1994 έως 1996,
- μη μεριμνώντας για τη τήρηση της κοινοτικής νομοθεσίας περί διατηρήσεως των αλιευτικών πόρων, μέσω επαρκούς ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων και προσφόρου επιθεωρήσεως του αλιευτικού στόλου, καθώς και των εκφορτώσεων και της καταγραφής των αλιευμάτων, κατά τις περιόδους αλιείας 1994 έως 1996,

- μη απαγορεύοντας προσωρινώς την αλιεία στα πλοία που φέρουν τη σημαία της ή έχουν νηολογηθεί στην επικράτεια της, όταν η απονεμηθείσα ποσοστώση θεωρήθηκε εξαντληθείσα, και απαγορεύοντας τελικά την αλιεία όταν είχε ήδη επέλθει κατά πολύ υπέρβαση της ποσοστώσεως κατά τις περιόδους αλιείας 1994 έως 1996,
- μη κινώντας ποινική ή διοικητική δίωξη κατά των πλοιάρχων ή κατά παντός άλλου υπευθύνου για την υπεραλίευση,
- μη εξασφαλίζοντας την αποτελεσματική λειτουργία ενός συστήματος επικυρώσεως που να περιλαμβάνει αντιπαραβολή και εξακρίβωση των στοιχείων μέσω ηλεκτρονικής βάσεως δεδομένων,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει στον τομέα της διαχείρισης και του ελέγχου των ποσοστώσεων αλιείας·

2. να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Πορτογαλία δεν ετήρησε πλήρως τις κοινοτικές της υποχρεώσεις σχετικά με τους κανόνες χρήσεως των ποσοστώσεων αλιείας, τον έλεγχο και την επιθεώρηση, τη δίωξη των ενεχομένων αλιέων, καθώς και την κατάρτιση ηλεκτρονικής βάσεως δεδομένων. Ειδικότερα, κατά τις περιόδους αλιείας 1994 έως 1996, η Πορτογαλική Δημοκρατία:

- α) παρέβη το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3760/92 του Συμβουλίου, το οποίο επιβάλλει στα κράτη μέλη τη γενική υποχρέωση να θεσπίζουν λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη χρήση των ποσοστώσεων που τους έχουν απονεμηθεί·
- β) δεν άσκησε επαρκή έλεγχο των δραστηριοτήτων αλιείας και επιθεωρήσεως του αλιευτικού στόλου, ούτε των εκφορτώσεων και της καταγραφής των αλιευμάτων·
- γ) παρέβη το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 του Συμβουλίου, το οποίο επιβάλλει υποχρεώσεις αναστολής της αλιείας·
- δ) παρέβη την υποχρέωσή της να κινήσει ποινική ή διοικητική δίωξη κατά φυσικών ή νομικών προσώπων ευθυνομένων για την υπεραλίευση·
- ε) παρέβη το άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2847/93, το οποίο υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν σύστημα επικύρωσης, που να περιλαμβάνει ιδίως αντιπαραβολή και εξακρίβωση των δεδομένων που προκύπτουν από τις υποχρεώσεις αυτές και να δημιουργούν ηλεκτρονική βάση δεδομένων στην οποία να καταχωρίζονται τα στοιχεία αυτά.

Προσφυγή της Πορτογαλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 31 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-335/03)

(2003/C 239/06)

Η Πορτογαλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Luís Fernandes και τους δικηγόρους Carlos Botelho Moniz και Eduardo Maia Cadete, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 31 Ιουλίου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 2003/364/ΕΚ⁽¹⁾, της 15ης Μαΐου 2003, για τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, ως προς τις δαπάνες που αφορούν την Πορτογαλία,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- Πλάνη περί το δίκαιον, ως προς την εφαρμογή του ενόμου καθεστώτος του άρθρου 6, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/92. Η Πορτογαλική Κυβέρνηση φρονεί ότι ο κανόνας αυτός τηρήθηκε κατά το υπό κρίση έτος, εφόσον οι αιτήσεις παροχής ενισχύσεως «για ζώα» και ο αντίστοιχος έλεγχος πρέπει να νοούνται και να εκτιμώνται υπό το πρίσμα του ενιαίου της εκμεταλλεύσεως, συνεκτιμωμένου δηλαδή του συνόλου των καθεστώτων ενισχύσεων «για ζώα» (και όχι κάθε καθεστώς μεμονωμένα, όπως φαίνεται να υποστηρίζει η Επιτροπή). Συγκεκριμένα:

- Η Πορτογαλία έλαβε ως βάση την εκμετάλλευση και κατήρτισε ενιαίο έντυπο αιτήσεως, περιλαμβάνον από κοινού όλα τα καθεστώτα ενισχύσεων «για ζώα» που διατίθενται στο πλαίσιο του τμήματος Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ, στο πλαίσιο του οποίου διενεργούνται οι έλεγχοι, κατά δε το υπό κρίση έτος έλεγξε, επιτοπίως και κατά την περίοδο υποχρεωτικής κατοχής, το οριζόμενο διά νόμου ελάχιστο ποσοστό αιτήσεων.

- Το άρθρο 6, παράγραφος 5, του κανονισμού 3887/92, με τη μορφή που είχε κατά τον κρίσιμο χρόνο, δεν έκανε διάκριση μεταξύ των διαφόρων καθεστώτων ενισχύσεων ως προς την υποχρέωση ελέγχου ενός 5 % των αιτήσεων παροχής ενισχύσεως «για ζώα» κατά την περίοδο υποχρεωτικής κατοχής, γι' αυτό και — αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή — οι πορτογαλικές αρχές ενήργησαν σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη.
- Η Επιτροπή, εφαρμόζοντας στη συγκεκριμένη περίπτωση το άρθρο 6, παράγραφος 5, του κανονισμού 3887/92, όχι με τη μορφή που είχε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, αλλά με τη μορφή που του προσέδωσε μεταγενεστέρως ο κανονισμός (ΕΚ) 2801/99, εφαρμόζει αναδρομικά νέα διάταξη, κατά παράβαση των κοινών στα κράτη μέλη γενικών αρχών του δικαίου.
- Πλάνη περί τη συνδρομή των προαπαιτούμενων πραγματικών περιστατικών, σε σχέση προς τις δαπάνες που δήλωσαν οι πορτογαλικές αρχές, για την περίοδο 1999, σχετικά με την πριμοδότηση για τη διατήρηση της αγέλης θηλαζουσών αγελάδων:
- Οι φερόμενες πλημμέλειες ως προς την αναγνώριση των ζώων, τις οποίες ισχυρίζεται ότι διαπίστωσε η Επιτροπή κατόπιν ελέγχων που πραγματοποίησε σε εκμεταλλεύσεις κείμενες στο Alentejo τον Σεπτέμβριο του 2000, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη προκειμένου να εφαρμοσθούν κατ' αποκοπήν διορθώσεις στις δαπάνες για την περίοδο 1999. Επικουρικώς, η Πορτογαλική Κυβέρνηση θεωρεί ότι οι καταλογιζόμενες από την Επιτροπή πλημμέλειες δεν ασκούν επιρροή, εφόσον η Πορτογαλία ετήρησε και τηρεί το καθεστώς που ισχύει για την αναγνώριση των βοοειδών.
- Περαιτέρω, η Επιτροπή επικαλείται, προς δικαιολόγηση της χρηματικής διορθώσεως, ότι ορισμένα ζώα έφεραν σήμανση επιτεθείσα από τον παραγωγό η οποία περιείχε τον υπ' αυτού χρησιμοποιούμενο αριθμό αναγνωρίσεως, διαφορετικό από τον αριθμό που είχαν δώσει οι αρμόδιες αρχές, και θεωρεί ότι η πρακτική αυτή αυξάνει τον κίνδυνο να καταβληθεί μια πριμοδότηση περισσότερο από μία φορά για το ίδιο ζώο. Και σ' αυτήν την περίπτωση, υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, μη λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεκριμένες περιστάσεις υπό τις οποίες σημειώθηκε η πρακτική αυτή.
- Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, που καθιερώνεται με το άρθρο 253 της Συνθήκης ΕΚ: η απόφαση της Επιτροπής δεν αναφέρει ποιες είναι οι ενέργειες των πορτογαλικών αρχών τις οποίες θεωρεί διιστάμενες προς το κοινοτικό δίκαιο, ούτε τίνων κανόνων του κοινοτικού δικαίου υπήρξε παράβαση. Έτσι, η απόφαση δεν πληροί τις ελάχιστες απαιτούμενες προϋποθέσεις για την τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως. Οι ελάχιστες αυτές προϋποθέσεις είναι απαιτητικότερες όταν πρόκειται για την έκδοση πράξεων που εφαρμόζουν κυρώσεις ή που ενέχουν αρνητικές συνέπειες, ιδίως στο οικονομικό επίπεδο, για τους αποδέκτες τους, όπως συμβαίνει εν προκειμένω. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως είναι ουσιώδης για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων άμυνας του προσώπου ή του φορέα που υφίσταται τις απορρέουσες από την εκδιδόμενη πράξη αρνητικές συνέπειες.

(¹) ΕΕ L 124 της 20.05.2003, σ. 45.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Δανίας, που ασκήθηκε στις 4 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση C-343/03)

(2003/C 239/07)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. P. Hartvig, με διεύθυνση επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 4 Αυγούστου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Δανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Δανίας,

- παραλείποντας να καθορίσει τον τρόπο εκμεταλλεύσεως των ποσοστώσεων που του χορηγήθηκαν,
- παραλείποντας να διασφαλίσει την τήρηση των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων, επιτηρώντας τις αλιευτικές δραστηριότητες, ελέγχοντας καταλλήλως τις εκφορτώσεις και την καταγραφή των αλιευμάτων, και επιβάλλοντας ποινικές ή διοικητικές κυρώσεις κατά των προσώπων ευθύνονται για την υπερεκμετάλλευση,

- παραλείποντας να θεσπίσει προσωρινή απαγόρευση αλιείας για τα πλοία που φέρουν δανική σημαία ή που είναι νηολογημένα στη Δανία αφότου οι χορηγηθείσες ποσοστώσεις έπρεπε να θεωρηθούν εξαντλημένες, και παραλείποντας να ενημερώσει την Επιτροπή για τα μέτρα διακοπής της αλιείας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, αφενός, από το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 170/83⁽¹⁾ και, αφετέρου, από τα άρθρα 1 και 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2241/87⁽²⁾.

- 2) να καταδικάσει το Βασίλειο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 170/83 και των άρθρων 1 και 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2241/87.

Η Δανική Κυβέρνηση δέχεται ότι, ως προς ορισμένα αποθέματα, σημειώθηκε σημαντική υπέρβαση της ποσοστώσεως που χορηγήθηκε για την περίοδο 1988. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η επιτήρηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων και τα μέτρα που θεσπίστηκαν για τη διαχείριση και τον έλεγχο των δραστηριοτήτων αυτών ήταν ανεπαρκή.

Επιπλέον, οι δανικές αρχές, σε ορισμένες περιπτώσεις, παρέλειψαν να κινήσουν ποινικές διαδικασίες κατά των προσώπων που παρέβησαν τις διατάξεις περί ελέγχου και διατήρησης.

- (1) Κανονισμός της 25ης Ιανουαρίου 1983 περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατήρησης και διαχείρισης των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 24, σ. 1).
(2) Κανονισμός της 23ης Ιουλίου 1987 για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων ελέγχου για τις αλιευτικές δραστηριότητες (ΕΕ L 207, σ. 1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 7 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση C-349/03)

(2003/C 239/08)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον R. Lyal, άσκησε στις 7 Αυγούστου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να εφαρμόσει την οδηγία 77/799/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1977, περί της αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των αμέσων και εμμέσων φόρων, όπως τροποποιήθηκε, στο έδαφος του Γιβραλτάρ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ,
- 2) να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία 77/799/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε, έπρεπε να εφαρμοσθεί από τα κράτη μέλη έως την 1η Ιανουαρίου 1981, ως προς τον φόρο προστιθεμένης αξίας (δυνάμει της οδηγίας 79/1070/ΕΟΚ⁽²⁾), και έως την 1η Ιανουαρίου 1993, ως προς τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως (δυνάμει της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ⁽³⁾).

Αντιθέτως προς όσα διατείνεται το Ηνωμένο Βασίλειο, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η οδηγία 77/799/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε, έχει εφαρμογή στο Γιβραλτάρ και ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να εφαρμόσει την οδηγία ως προς το εν λόγω έδαφος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την Συνθήκη ΕΚ.

(1) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/1, σ. 86.

(2) Οδηγία 79/1070/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί τροποποίησης της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/1, σ. 109).

(3) Οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως (ΕΕ L 076 της 23.03.1992, σ. 1).

Αίτηση αναίρεσως της El Corte Inglés, S.A. κατά της διατάξεως που εκδόθηκε στις 8 Μαΐου 2003 από το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) επί της υποθέσεως T-63/03, El Corte Inglés, S.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με αντίδικο στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών την Calzaturificio Yvonne S.r.l., που ασκήθηκε στις 21 Αυγούστου 2003 (με τηλεομοιοτυπία της 16ης Αυγούστου 2003)

(Υπόθεση C-361/03 P)

(2003/C 239/09)

Η El Corte Inglés, S.A., εκπροσωπούμενη από τον Juan Luis Rivas Zurdo, άσκησε στις 21 Αυγούστου 2003 (με τηλεομοιοτυπία της 16ης Αυγούστου 2003) αίτηση κατά της διατάξεως που εκδόθηκε στις 8 Μαΐου 2003 από το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών

Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) επί της υποθέσεως T-63/03, El Corte Inglés, S.A., κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με αντίδικο στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών την Calzaturificio Yvonne S.r.l.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:

1. να ανατρέξει την από 8.5.2003 διάταξη του Πρωτοδικείου με την οποία απορρίπτεται η προσφυγή της αναιρεσείουσας ενώπιον του Πρωτοδικείου αυτού κατά της αποφάσεως της 12.11.2002 του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, εκδοθείσας επί της υποθέσεως R 0189/2000-4, που εστάλη με τηλεομοιοτυπία της 5.2.2003,
2. να κρίνει παραδεκτή την εν λόγω προσφυγή, που εστάλη με τηλεομοιοτυπία της 5.2.2003, αναγνωρίζοντας την εγκυρότητα της πράξεως της προσφεύγουσας στις διατυπώσεις που ακολούθησαν την εν λόγω τηλεομοιοτυπία της 5.2.2003,
3. να διατάξει την επανεξέταση της υποθέσεως και, στην περίπτωση αυτή, να δεχθεί τα αιτήματα της ως άνω προσφυγής της 5.2.2003.

Επικουρικώς ζητεί:

4. να ανατρέξει την από 8.5.2003 διάταξη του Πρωτοδικείου, με την οποία απορρίπτεται η ενώπιόν του προσφυγή της αναιρεσείουσας κατά της αποφάσεως της 12.11.2002 του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ επί της υποθέσεως

R 0189/2000-4, κρίνοντας απαράδεκτο το δικόγραφο αυτής που εστάλη με τηλεομοιοτυπία στις 20.2.2003,

5. να κρίνει παραδεκτή το ως άνω δικόγραφο της προσφυγής που εστάλη με τηλεομοιοτυπία στις 20.2.2003, ως εμπρόθεσμη σύμφωνα με τους ανωτέρω κανόνες περί επιδόσεων και προσδεσμών,
6. να διατάξει την επανεξέταση της υποθέσεως και, στην περίπτωση αυτή, να δεχθεί τα αιτήματα που περιέχονται στο ως άνω δικόγραφο της προσφυγής της 20.2.2003.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- Παρατυπίες στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου, που βλάπτουν τα συμφέροντα της αναιρεσείουσας.
- Παράβαση του άρθρου 102, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, σχετικά με την παρέκταση της προθεσμίας λόγω αποστάσεως.
- Παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής προστασίας και των συναφών αρχών στην παρούσα υπόθεση: αρχής του δικαιώματος άμυνας, της διατηρήσεως της ισχύος των δικονομικών πράξεων και της ασφάλειας δικαίου.
- Παράλειψη εξέτασεως του ισχυρισμού περί τυχηρού, σε συνδυασμό με την επιμέλεια και την καλή πίστη του διαδίκου, και δυνατότητα θεραπείας των γεγονότων και πράξεων που εκτίθενται στην αίτηση αναιρέσεως.
- Παράβαση των κανόνων περί κοινοποιήσεως των αποφάσεων του ΓΕΕΑ (κανόνων 62.3 και 62.5 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα).

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

της 3ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-257/01, Frosch Touristik GmbH κατά
Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Φιλικός διακανονισμός
— Κατάργηση της δίκης)

(2003/C 239/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-257/01, Frosch Touristik GmbH, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους G. Zeiner και B. Heaman-Dunn, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: G. Schneider), όπου παρεμβαίνουν ενώπιον του Πρωτοδικείου ήταν η Air Marin Flugreisen GmbH, με έδρα τη Βόννη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον C. Donle, δικηγόρο, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος ανακοπών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 31ης Ιουλίου 2001 (υπόθεση R 789/1999-2), περί διαδικασίας ανακοπής μεταξύ της Frosch Touristik GmbH και της Air Marin Flugreisen GmbH, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από την V. Tiili, πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 3 Ιουλίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του Γραφείου.
- 3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 3 της 5.1.02.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

της 3ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-34/03, André Hecq και του Syndicat des
fonctionnaires internationaux et européens (SFIE) κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Τύποις απαράδεκτο της προσφυγής — Νομικό πρόσωπο
ιδιωτικού δικαίου — Εντολή δοθείσα στον δικηγόρο)

(2003/C 239/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-34/03, André Hecq, υπάλληλος της Επιτροπής, κάτοικος Mondercange (Λουξεμβούργο), Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens (SFIE), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενοι από τον L. Vogel, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της από 4 Οκτωβρίου 2002 αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε ο André Hecq, ενεργώντας τόσο στο όνομά του όσο και υπό την ιδιότητά του ως προέδρου του συνδικάτου SFIE, κατά των αποφάσεων της Επιτροπής σχετικά με τον καθορισμό των κανόνων περί των πόρων που διατίθενται για την εκπροσώπηση του προσωπικού από 1ης Ιανουαρίου 2002, καθώς και κατά της αποφάσεως περί των πιστώσεων του προϋπολογισμού που χορηγούνται στο συνδικάτο SFIE, με πρόεδρο τον A. Hecq και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, πρόεδρο, την P. Lindh και τον J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 3 Ιουλίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη όσον αφορά το προσφεύγον Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens (SFIE).
- 2) Το προσφεύγον SFIE φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 101 της 26.4.2003.

Προσφυγή της εταιρείας Aneo AB κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, που ασκήθηκε στις 6 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-201/03)

(2003/C 239/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η εταιρεία Aneo AB, Mårsta (Σουηδία), εκπροσωπούμενη από τη δικηγόρο R. Almaraz Palmero, άσκησε στις 6 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς [στο εξής: ΓΕΕΑ].

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 21ης Φεβρουαρίου 2003, στην υπόθεση R 883/2001-4,
- να υποχρεώσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ) να επιτρέψει την καταχώριση του λεξήματος TIVAS ως κοινοτικού σήματος για υπηρεσίες των κλάσεων 9, 10 και 42 για τις οποίες απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως,
- να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να καταβάλει το κόστος της προσφυγής στην προσφεύγουσα,
- να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα της διαφοράς, περιλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση:	«TIVAS» — αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 2025716
Προϊόντα ή υπηρεσίες:	Προϊόντα της κλάσεως 9 (υπολογιστές και περιφερειακά εξαρτήματα και λογισμικά υπολογιστών για αναισθησία και εντατική φροντίδα), 10 (ιατρικές συσκευές και εργαλεία για αναισθησία και εντατική φροντίδα) και 42 (ιατρική-τεχνολογική ανάπτυξη και έρευνα)
Προσβαλλόμενη απόφαση ενώπιον του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως από τον εξεταστή.
Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως:	Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, σημεία β' και γ', του κανονισμού ΕΚ 40/94.

Προσφυγή του Cathal Boyle κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-218/03)

(2003/C 239/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Cathal Boyle, κάτοικος Killybegs (Ιρλανδίας), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας ενός νέου σκάφους που προτείνεται προς αντικατάσταση του MFV Marie Dawn,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων επεδίωξε να αντικαταστήσει το αλιευτικό του σκάφος με νέο, προσθέτοντας ορισμένα σημαντικά στοιχεία ασφαλείας τα οποία απαιτούσαν την αύξηση της χωρητικότητας. Η Ιρλανδία υπέβαλε την αίτηση για αύξηση της χωρητικότητας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία την απέρριψε με την προσβαλλόμενη απόφαση (1).

Για να στηρίξει την προσφυγή του, ο προσφεύγων προβάλλει, πρώτον, έλλειψη εξουσίας της Επιτροπής. Κατά τον προσφεύγοντα, οι εξουσίες της Επιτροπής βάσει της αποφάσεως 97/413 (2) σχετικά με την αναδιάρθρωση του τομέα της κοινοτικής αλιείας είναι περιορισμένες. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να αποφασίζει επί των αιτήσεων για την αύξηση των στόχων κατά περίπτωση και ότι τα μόνα ζητήματα που μπορεί να εκτιμά η Επιτροπή κατά την απόφασή της είναι αν η αύξηση στη χωρητικότητα απορρέει αποκλειστικά από βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας και αν αυξάνει την αλιευτική ικανότητα του σκάφους. Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 δεν παρέχει, επομένως, στην Επιτροπή την εξουσία να επιβάλει ορισμένα άλλα κριτήρια, τα οποία περιέχονται στο άρθρο 1 της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Ο προσφεύγων, επιπλέον, προβάλλει παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Ως προς την αιτίαση αυτή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, σε σχέση με όλες τις υπόλοιπες αιτήσεις για νέα σκάφη αντικατάστασης, επιφυλάχθηκε διαφορετική μεταχείριση σε δύο αιτήσεις για νέα σκάφη αντικατάστασης για τα Angela και Pembroke.

- (¹) 2003/245/EK: Απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] (ΕΕ L 090, σ. 48).
- (2) 97/413/EK: Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1997, σχετικά με τους στόχους και τους λεπτομερείς κανόνες για την αναδιάρθρωση, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 31 Δεκεμβρίου 2001, του τομέα της κοινοτικής αλιείας με σκοπό την επίτευξη μιας διαρκούς ισορροπίας μεταξύ των πόρων και της εκμετάλλευσής τους (ΕΕ L 175, σ. 27).

Προσφυγή της Mullglen Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-219/03)

(2003/C 239/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Mullglen Limited, Killybegs (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας ενός νέου σκάφους που προτείνεται προς αντικατάσταση του MFV Pacelli,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 (¹).

(¹) Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή της Cavankee Fishing Company Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-220/03)

(2003/C 239/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Cavankee Fishing Company Limited, Greencastle (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας σχετικά με την επιμήκυνση του MFV Fr McGee και ενός νέου σκάφους που προτείνεται προς αντικατάσταση του MFV Fr McGee,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 (¹).

(¹) Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Padraigh Coneely κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-221/03)

(2003/C 239/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Padraigh Coneely, κάτοικος Claregalway (Ιρλανδίας), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας μιας νέας μηχανότρατας RSW που προτείνεται προς αντικατάσταση του MFV Girl Stephanie,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή της Island Trawlers Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-222/03)

(2003/C 239/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Island Trawlers Limited, Killybegs (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας του MFV Mark Amay και ενός νέου σκάφους MFV Mark Amay,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Joseph Doherty κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-223/03)

(2003/C 239/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Joseph Doherty, Burtonport (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας ενός νέου RSW σκάφους προς αντικατάσταση του MFV Aine,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Thomas Faherty κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003**(Υπόθεση T-224/03)**

(2003/C 239/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Thomas Faherty, Kilronan (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας ενός νέου RSW σκάφους προς αντικατάσταση του MFV Westward Aisle,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Pat Fitzpatrick κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003**(Υπόθεση T-225/03)**

(2003/C 239/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Pat Fitzpatrick, Inishmore (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας του MFV Shauan Ann,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή της Ocean Trawlers Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003**(Υπόθεση T-226/03)**

(2003/C 239/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Ocean Trawlers Limited, Killybegs (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας νέου RSW σκάφους, του MFV Golden Rose,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή της Brendelen Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-227/03)

(2003/C 239/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Brendelen Limited, Greencastle (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας σχετικά με την επιμήκυνση του MFV Brendelen και ενός νέου σκάφους που προτείνεται προς αντικατάσταση του MFV Brendelen,

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Eugene Hannigan κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-228/03)

(2003/C 239/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Eugene Hannigan, Killybegs (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας ενός νέου σκάφους, του MFV Niamh Eoghan,

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Edward Kelly κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-229/03)

(2003/C 239/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Edward Kelly, Greencastle (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας του MFV Regina Ponti,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Peter McBride κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-230/03)

(2003/C 239/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Peter McBride, Downings (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας του MFV Peadar Elaine II,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Hugh McBride κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-231/03)

(2003/C 239/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Hugh McBride, Downings (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας του MFV Heather Jane II,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Adrian McCleennaghan κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003**(Υπόθεση T-232/03)**

(2003/C 239/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Adrian McCleennaghan, Greencastle (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας του MFV Northern Celt,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Noel McGing κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003**(Υπόθεση T-233/03)**

(2003/C 239/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Noel McGing, Killybegs (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας ενός προτεινομένου νέου σκάφους RSW, του MFV Olgartry,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Eamon McHugh κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003**(Υπόθεση T-234/03)**

(2003/C 239/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Eamon McHugh, Killybegs (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας ενός προτεινομένου νέου σκάφους RSW, του MFV Antarctic,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Gerard Minihane κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-235/03)

(2003/C 239/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Gérard Minihane, Skibereen (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας του MFV Deborah M,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Larry Murphy κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-236/03)

(2003/C 239/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Larry Murphy, Castletownbere (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας ενός προτεινομένου νέου σκάφους RSW προς αντικατάσταση του MFV Menhaden,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή της Eileen Oglesby κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-237/03)

(2003/C 239/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Eileen Oglesby, Kincasslagh (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας ενός προτεινομένου νέου σκάφους RSW προς αντικατάσταση του MFV Neptune,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Patrick O'Malley κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-238/03)

(2003/C 239/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Patrick O'Malley, Galway (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας ενός νέου σκάφους RSW An Capall Oir που προτείνεται προς αντικατάσταση του MFV An Capall Ban,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Paul O'Neill κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-239/03)

(2003/C 239/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Paul O'Neill, Killybegs (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας ενός νέου προτεινομένου σκάφους RSW, του MFV Paraclete,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή του Cecil Sharkey κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-240/03)

(2003/C 239/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Cecil Sharkey, Clogherhead (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τους P. Gallagher και A. Collins, Barristers, και τον D. Barry, Solicitor, άσκησε στις 13 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1113] να απορρίψει την αίτηση για το επίπεδο ασφάλειας του MFV Endurance,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους νομικούς ισχυρισμούς με τους προβαλλομένους στην υπόθεση T-218/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 9 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή της εταιρείας Société des produits Nestlé S.A. κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, που ασκήθηκε στις 30 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-248/03)

(2003/C 239/36)

(Η γλώσσα διαδικασίας θα καθορισθεί βάσει του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας: Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η εταιρεία Société des produits Nestlé S.A., Vevey (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο J. Evrard, άσκησε στις 30 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)(ΓΕΕΑ).

Ο αντιδίκος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν ο όμιλος Grupo Kalise Menorquina, S.A.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 28ης Απριλίου 2003,
- να καταδικάσει το Γραφείο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η Société des produits Nestlé S.A.

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα POLO POLO (αίτηση αριθ. 803429) για προϊόντα της κλάσεως 30 (μεταξύ άλλων κακάο και παρασκευάσματα με βάση το κακάο, σοκολατούχα προϊόντα, προϊόντα ζαχαροπλαστικής, γλυκά, ζάχαρη, μαστίχες)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Ο Grupo Kalise Menorquina S.A.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Το ισπανικό εθνικό λεκτικό σήμα POLOS για προϊόντα της παλαιάς ισπανικής κλάσεως 7 (μεταξύ άλλων παγωτά, κακάο, σοκολατούχα προϊόντα, καραμέλες, γενικά είδη ζαχαροπλαστικής)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται εν μέρει την ανακοπή και επιτρέπει την καταχώριση κοινοτικού σήματος για τα ακόλουθα προϊόντα: κακάο, ζάχαρη και μαστίχες

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής που άσκησε η Société des produits Nestlé

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή: Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο σημάτων και παραπέμπει συναφώς σε απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Μαδρίτης, με την οποία κρίνεται ότι ο όμιλος Menorquina δεν δικαιούταν να αντιταχθεί στη χρήση του λεκτικού σήματος POLO στην Ισπανία.

Προσφυγή-αγωγή της Marta Andreasen κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 27 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-250/03)

(2003/C 239/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Marta Andreasen, Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον I. Forrester, QC, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Ιουνίου 2003 προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της Επιτροπής περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας κατά της αποφάσεως περί αναστολής ασκήσεως των καθηκόντων της·
- να της επιδικάσει αποζημίωση το ύψος της οποίας θα καθοριστεί από το Πρωτοδικείο, με επιτόκιο 5 % ή στο ποσοστό που θα καθοριστεί από το Πρωτοδικείο·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή αμφισβητείται η νομιμότητα της σιωπηρής αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας κατά της αποφάσεως περί αναστολής ασκήσεως των καθηκόντων της, η οποία επήλθε κατόπιν της παύσεως της προσφεύγουσας από τα καθήκοντά της ως υπολόγου και διευθύντριας εκτελέσεως προϋπολογισμού στη Γενική Διεύθυνση «Προϋπολογισμός» και της μετατάξεώς της στη θέση του κυρίου συμβούλου στη Γενική Διεύθυνση «Προσωπικό και Διοίκηση» και η οποία προέκυψε από την κίνηση της πειθαρχικής διαδικασίας.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- Παράβαση του άρθρου 25 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), καθόσον το μέτρο που ελήφθη, το οποίο δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένο, έχει ως αποτέλεσμα την αναστολή ασκήσεως των καθηκόντων της προσφεύγουσας, ενώ δεν υφίσταται παράβαση των άρθρων 12, 21 ή 60 του ΚΥΚ.
- Παράβαση του άρθρου 88 του ΚΥΚ, καθόσον δεν υφίσταται βαρύ παράπτωμα που μπορεί να δικαιολογήσει την επείγουσα ανάγκη να αποκλειστεί η προσφεύγουσα από τον χώρο εργασίας της.
- Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον το επίμαχο μέτρο πρέπει να χαρακτηριστεί ως δυσανάλογο σε σχέση με τις αιτιάσεις που προσάπτονται στην προσφεύγουσα.
- Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον το μέτρο της αναστολής ασκήσεως των καθηκόντων της προσφεύγουσας ελήφθη χωρίς να εξασφαλιστεί στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να ακουστεί και να προστατεύσει τα δικαιώματά της.

Προσφυγή της Albert Albrecht GmbH + Co KG και άλλων 9 κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 2 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-251/03)

(2003/C 239/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι Albert Albrecht GmbH + Co KG, με έδρα στο Aulendorf, Γερμανία, AniMedica GmbH, με έδρα στο Senden-Bösensell, Γερμανία, Ceva Tiergesundheit GmbH, με έδρα στο Düsseldorf, Γερμανία, Fatro S.p.A., με έδρα στη Bologna, Ιταλία, Laboratorios Syva S.A., με έδρα στη León, Ισπανία, Laboratorios Virbac, με έδρα στη Βαρκελώνη, Ισπανία, Química Farmacéutica Bayer S.A., με έδρα στη Βαρκελώνη, Ισπανία, Univete Técnica Pecuaría Comercio Industria Lda, με έδρα στη Λισαβόνα, Πορτογαλία, Vétoquinol Especialidades Veterinarias S.A., με έδρα στη Μαδρίτη, Ισπανία, Virbac S.A., με έδρα στο Carros, Γαλλία, εκπροσωπούμενες από τους D. Waelbroeck, U. Zinsmeister και N. Rampal, δικηγόρους, άσκησαν στις 2 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία ζητείται από τα κράτη μέλη να αναστείλουν τις άδειες κυκλοφορίας φαρμακευτικών προϊόντων που περιέχουν βενζαδίνη πενικιλίνη, σύμφωνα με τη διαδικασία της παραπομπής του άρθρου 35 της οδηγίας 2001/82,
- επικουρικώς να κηρύξει την προσβαλλόμενη απόφαση ανυπόστατη,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες στην υπό κρίση υπόθεση είναι όλες εταιρίες που κατέχουν εθνικές άδειες κυκλοφορίας που έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες εθνικές αρχές για ένα κτηνιατρικό φαρμακευτικό προϊόν που περιέχει τη φαρμακευτική δραστική ουσία «βενζαδίνη πενικιλίνη». Η ουσία αυτή είναι αντιβιοτικό ευρέος φάσματος που χρησιμοποιείται σε κτηνιατρικά ενέσιμα φαρμακευτικά προϊόντα για ζώα από τα οποία παράγονται τρόφιμα.

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής, της 22ας Απριλίου 2003, με την οποία διατάσσεται η αναστολή των αδειών κυκλοφορίας των κτηνιατρικών φαρμακευτικών προϊόντων που περιέχουν την ουσία βενζαδίνη πενικιλίνη, βάσει του άρθρου 35 της οδηγίας 2001/82/ΕΚ⁽¹⁾ (πρώην άρθρο 20 της οδηγίας 81/851) στο πλαίσιο της λεγόμενης «διαδικασίας παραπομπής κοινοτικού ενδιαφέροντος» που κίνησαν οι ιρλανδικές αρχές. Οι προσφεύγουσες στην υπό κρίση υπόθεση έχουν ασκήσει προσφυγή για την ακύρωση της αποφάσεως περί ενάρξεως της διαδικασίας παραπομπής, στις 25 Ιανουαρίου 2002. Η προσφυγή, που παραμένει εκκρεμής, καταχωρίστηκε με αριθμό πρωτοκόλλου T-19/02⁽²⁾.

Προς υποστήριξη των ισχυρισμών τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι:

- Η Επιτροπή δεν μπορεί να υποχρεώσει τα κράτη μέλη να αναστείλουν τις εθνικές άδειες κυκλοφορίας των φαρμακευτικών προϊόντων που περιέχουν βενζαδίνη πενικιλίνη στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 35 της οδηγίας 2001/82, καθώς το άρθρο αυτό δεν παρέχει στην Επιτροπή εξουσία να λαμβάνει αποφάσεις για την εναρμόνιση των εθνικών αδειών κυκλοφορίας.
- Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η διαδικασία του άρθρου 35 της οδηγίας 2001/82 μπορεί να καταλήξει σε δεσμευτική απόφαση της Επιτροπής, η διαδικασία αυτή μάλλον εφαρμόζεται σε κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα των οποίων η άδεια κυκλοφορίας εκδίδεται με τη διαδικασία της αμοιβαίας αναγνώρισεως.

- Η διαδικασία του άρθρου 35 της οδηγίας 2001/82 μπορεί να επιδράσει και να έχει επίπτωση αποκλειστικά επί της εθνικής διαδικασίας αδειοδότησεως την οποία αφορά.
- Στην υπό κρίση υπόθεση δεν υφίσταται «κοινοτικό ενδιαφέρον» που να δικαιολογεί την παραπομπή.

(¹) Οδηγία 2001/82/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικα για τα κτηνιατρικά φάρμακα (ΕΕ L 311 της 28ης Νοεμβρίου 2001, σ. 1), με την οποία κωδικοποιείται και αντικαθίσταται η οδηγία 81/851/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Σεπτεμβρίου 1981, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα. (ΕΕ L 317 της 6ης Νοεμβρίου 1981, σ. 1 και μεταγενέστερες τροποποιήσεις).

(²) ΕΕ C 109 της 4.5.2002, σ. 51.

Προσφυγή της Akzo Nobel Chemicals Ltd και της Ackros Chemicals Ltd κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 4 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-253/03)

(2003/C 239/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Akzo Nobel Chemicals Ltd με έδρα στο Surrey (Ηνωμένο Βασίλειο) και η Ackros Chemicals Ltd με έδρα στο Surrey (Ηνωμένο Βασίλειο) εκπροσωπούμενες από τους C. Swaak και R. Mollica, δικηγόρους, άσκησαν στις 4 Ιουλίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξετάσει σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ τη νομιμότητα της απορριπτικής αποφάσεως,
- να ακυρώσει σύμφωνα με το άρθρο 231 ΕΚ την απορριπτική απόφαση,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας κατά την παρούσα δίκη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Τον Φεβρουάριο του 2003 εκπρόσωποι της Επιτροπής διεξήγαγαν, βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17/62, έρευνα σχετικά με τις προσφεύγουσες, στο Eccles, Manchester. Κατά τη διάρκεια της έρευνας η Επιτροπή εξέτασε, έλαβε αντίγραφα και κατέσχεσε διάφορα έγγραφα (¹).

Ορισμένα από τα έγγραφα αυτά αποτέλεσαν αντικείμενο διαφωνίας μεταξύ των προσφευγουσών και της Επιτροπής. Σύμφωνα με τις προσφεύγουσες η κατάσχεση και η παράδοση των εγγράφων αυτών συνιστά παραβίαση της γενικής αρχής περί δικηγορικού απορρήτου όπως αυτή αναγνωρίζεται από το ευρωπαϊκό κοινοτικό δίκαιο.

Στην απόφαση C(2003)1533 της Επιτροπής, που αφορά την επίκληση του δικηγορικού απορρήτου στο πλαίσιο έρευνας σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, στην υπόθεση με αριθμό COMP/E-1/38.589 η Επιτροπή, πρώτον, απέρριψε το αίτημα των προσφευγουσών να επιστρέψει ή να καταστρέψει όλα τα αντίγραφα των επίμαχων εγγράφων και, δεύτερον, γνωστοποίησε ότι πρόκειται να συγκεντρώσει το σύνολο των επίμαχων εγγράφων στο αρχείο της Επιτροπής.

Με την παρούσα προσφυγή οι προσφεύγουσες επιδιώκουν την επανεξέταση της νομιμότητας και την ακύρωση της απόφασης αυτής. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή παραβίασε τη Συνθήκη και τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου και παρέβη τον κανονισμό 17/62, όπως αυτός ερμηνεύεται από τα δικαιοδοτικά όργανα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή του δικηγορικού απορρήτου, καθώς παρέβη τις διαδικασίες που σχετίζονται με την εφαρμογή της αρχής αυτής, όπως αυτές προσδιορίζονται από τη νομολογία, λόγω της αδικαιολόγητης άρνησης εφαρμογής του δικηγορικού απορρήτου και της παραβίασεως των θεμελιωδών δικαιωμάτων των προσφευγουσών (όπως το δικαίωμα στην προστασία της ιδιωτικής ζωής) τα οποία αποτελούν τη βάση της προαναφερθείσας αρχής.

(1) Οι προσφεύγουσες κατέθεσαν προσφυγή για την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής C(2003)559/4, καθόσον ερμηνεύεται ως νομιμοποιούσα την ενέργεια της Επιτροπής να κατασχεθεί, να εξετάσει και να αναγνώσει έγγραφα που υποτίθεται ότι καλύπτονται από το δικηγορικό απόρρητο (legal professional privilege) (υπόθεση T-125/03, ΕΕ C 146 της 21.6.2003, σ. 42).

Προσφυγή της Internet Photonics Inc. κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής «ΓΕΕΑ»), που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-257/03)

(2003/C 239/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Internet Photonics, Inc, με έδρα στο New Jersey, ΗΠΑ, εκπροσωπούμενη από τον M. Chapple, barrister, άσκησε στις 15 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αποφασίσει ότι το σήμα «INTERNET PHOTONICS» συγκεντρώνει τα προσόντα καταχώρισης ως κοινοτικό σήμα, καθώς συνάδει προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾
- να ακυρώσει την απόφαση της 13ης Μαΐου 2003 του δεύτερου τμήματος προσφυγών του γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) επί της υποθέσεως R 765/2002-2,
- Να επιτρέψει την παραπομπή της αιτήσεως για το σήμα στο τμήμα εξέτασης του γραφείου για περαιτέρω εξέταση σχετικά με την επιλεξιμότητά του προς καταχώριση σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾, λόγω του διακριτικού χαρακτήρα του όλου σήματος, ή, εναλλακτικά, να παραπέμψει την αίτηση για το σήμα στο τμήμα προσφυγών του γραφείου, προκειμένου αυτό να αποφασίσει ως προς το αν το σήμα είναι επιλέξιμο για καταχώριση ως κοινοτικό σήμα σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 ⁽¹⁾, κατόπιν της αρχικής προσφυγής του εξεταστή.
- να καταδικάσει το γραφείο εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σημα: Το λεκτικό σήμα «INTERNET PHOTONICS» — Αριθ. αιτήσεως 002275600

Προϊόντα ή υπηρεσίες: Αγαθά και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 37, 42 (λογισμικό και υλικός εξοπλισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών κ.λπ.).

Προσβαλλόμενη απόφαση ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Άρνηση της καταχώρισης από τον εξεταστή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Άρνηση των προσφυγών

Προβαλλόμενοι λόγοι:

- Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾
- Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20.12.1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Celltech R&D Limited κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής «ΓΕΕΑ»), που ασκήθηκε στις 18 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-260/03)

(2003/C 239/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Celltech R&D Limited με έδρα στο Slough (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους D. Alexander, QC και N. Jenkins, δικηγόρο, άσκησε στις 18 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής «ΓΕΕΑ»).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) («ΓΕΕΑ»), της 19ης Μαΐου 2003 (υπόθεση R 0659/2002-2),
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας προσφυγής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα: «CELLTECH» — Αριθ. αιτήσεως 1731678

Προϊόντα ή υπηρεσίες: Παρασκευάσματα, μίγματα και ουσίες φαρμακευτικές, κτηνιατρικές και υγιεινής (κλάση 5), χειρουργικά, ιατρικά, οδοντιατρικά και κτηνιατρικά όργανα και εργαλεία (κλάση 10), υπηρεσίες έρευνας και ανάπτυξης, υπηρεσίες συμβουλευτικές, σχετιζόμενες στο σύνολό τους με βιολογικές, ιατρικές και χημικές επιστήμες (κλάση 41).

Προσβαλλόμενη απόφαση ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Άρνηση της καταχωρίσεως από τον εξεταστή

Προσβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κοινοτικού κανονισμού περί εμπορικών σημάτων.

Προσφυγή του Jürgen Schmoldt, της Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG και του Hauptverband des Deutschen Bauindustrie e.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 28 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-264/03)

(2003/C 239/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Jürgen Schmoldt, κάτοικος Dallgow-Döberitz (Γερμανία), η Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG, με έδρα στη Βρέμη (Γερμανία) και ο Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V., με έδρα στο Βερολίνο (Γερμανία), εκπροσωπούμενοι από τον Prof. Dr. Dr. h.c. Hans-Peter Schneider, Ανόβερο, άσκησαν στις 28 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 σε συνδυασμό με τον πίνακα 1 του παραρτήματος της αποφάσεως K(2003) 1161 της Επιτροπής της 9ης Απριλίου 2003, που δημοσιεύτηκε στις 8 Μαΐου 2003 (ΕΕ L 114/50) (2003/312/EK), για τη δημοσίευση των στοιχείων αναφοράς προτύπων που αφορούν θερμομονωτικά προϊόντα, γεωϋφάσματα, μόνιμο εξοπλισμό πυρόσβεσης και γυψότουβλα, ΕΣ 13162:2001 έως ΕΣ 13172:2001, ώστε η από 15 Δεκεμβρίου 2001 ανακοίνωση της Επιτροπής (ΕΕ C 358/9) (2001/C 358/08), καθόσον αναφέρεται στην ΕΣ 13162:2001 έως ΕΣ 1 13172:2001, και η από 22 Μαΐου 2003 (ΕΕ C 120/17) (2001/C 120/06) ανακοίνωση να διαγραφούν από την Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης θέσπισε στις 23 Μαΐου 2001 δέκα διατάξεις περί θερμομονωτικών προϊόντων, τα στοιχεία αναφοράς των οποίων δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 15ης Δεκεμβρίου 2001⁽¹⁾. Στη συνέχεια, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέβαλε ένσταση σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ⁽²⁾ μεταξύ άλλων όσον αφορά αυτά τα δέκα θερμομονωτικά προϊόντα. Αυτή η ένσταση απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Οι προσφεύγοντες επικαλούνται τόσο τυπικούς όσο και ουσιαστικούς λόγους. Διαδικαστικά σφάλματα υφίστανται, κατά τους προσφεύγοντες, καθόσον η μόνιμη επιτροπή στον τομέα της οικοδομής δεν εξέφρασε γνώμη, κατά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106, και οι αιτιολογικές σκέψεις

της προσβαλλομένης απόφασεως είναι ελλιπείς. Η δημοσίευση των διατάξεων στην επίσημη εφημερίδα πάσχουν επίσης ελαττώματα, διότι δεν υφίσταται καμία ένδειξη περί του ότι το μεγαλύτερο μέρος των διατάξεων καθώς και τα παραρτήματά τους (με εξαίρεση το παράρτημα ΖΑ), δεν είναι δεσμευτικά και τα θερμομονωτικά υλικά πρέπει να συμφωνούν μόνον με το παράρτημα ΖΑ, προκειμένου να φέρουν το σήμα ΕΚ. Από ουσιαστικής απόψεως, οι εν λόγω διατάξεις είναι κατά τους προσφεύγοντες ελλιπείς, ασαφείς και αόριστες και εμφανίζουν αντιφάσεις και συστηματικά ελαττώματα. Επιπλέον, η εφαρμογή του σήματος ΕΚ είναι απατηλή, διότι δεν υποδηλώνει το συμβατό του προϊόντος με το σύνολο των διατάξεων ευρωπαϊκού δικαίου, αλλά μόνον με το παράρτημά τους ΑΖ. Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση των επιταγών της οδηγίας 89/106, παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας (άρθρο 5, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ) και των σχετικών με την προστασία καταναλωτών επιταγών (άρθρο 95, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ).

(1) ΕΕ C 358 της 15ης Δεκεμβρίου 2001, σ. 9.

(2) Οδηγία 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών, ΕΕ L 40 της 11ης Φεβρουαρίου 1989, σ. 12, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 93/68/ΕΟΚ, ΕΕ L 220 της 30ής Αυγούστου 1993, σ. 1.

Προσφυγή της Helm Düngemittel GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-265/03)

(2003/C 239/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η εταιρία Helm Düngemittel GmbH, με έδρα στο Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Rechtsanwalt Dr. Wolf P. Waschmann, άσκησε στις 23 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 23 Μαΐου 2003 απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την παρακράτηση ποσού 346 221, 20 ευρώ,
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή ανέθεσε στην προσφεύγουσα, στο πλαίσιο προκηρύξεως δημόσιου διαγωνισμού, την προμήθεια τεχνητών λιπασμάτων στη Βόρεια Κορέα. Δεδομένου ότι τα προμηθευθέντα από την προσφεύγουσα τεχνητά λιπάσματα έφθασαν στον προορισμό τους με καθυστέρηση, η Επιτροπή έλαβε από την προσφεύγουσα ποσό ύψους 346 221,20 ευρώ και αρνήθηκε τελικώς, με το από 23 Μαΐου 2003 έγγραφο, να καταβάλει στην προσφεύγουσα το αντίστοιχο ποσό.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθυστερημένη παράδοση των λιπασμάτων οφείλεται σε περιορισμούς εξαγωγών για λιπάσματα στην Κίνα, όπου σκόπευε να προμηθεύσει τα εν λόγω λιπάσματα. Δεδομένου ότι αυτοί οι περιορισμοί ήταν απολύτως μη προβλέψιμοι, συνιστούν ανωτέρα βία και ως εκ τούτου δεν μπορεί να παρακρατηθεί κάποιο ποσό λόγω αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 4, του κανονισμού 2519/97⁽¹⁾. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθυστερημένη παράδοση ουδώς είχε ως συνέπεια την επέλευση ζημίας, και επομένως η παρακράτηση του ποσού είναι δυσανάλογη με την υπέρβαση της προθεσμίας παραδόσεως και συνιστά παραβίαση της κοινοτικού δικαίου αρχής της αναλογικότητας. Αυτή η παρακράτηση συνιστά επίσης παράβαση των διατάξεων του βελγικού αστικού κώδικα, διότι η Επιτροπή δεν κάλεσε προηγουμένως ρητώς την προσφεύγουσα να προβεί στη συμφωνηθείσα παροχή.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 2519/97 της Επιτροπής της 16ης Δεκεμβρίου 1997 για τις γενικές διατάξεις κινητοποίησης προϊόντων που χορηγούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1292/96 του Συμβουλίου για την κοινοτική επισιτιστική βοήθεια (ΕΕ L 346 της 17ης Δεκεμβρίου 1997, σ. 23-40).

Προσφυγή της Anna Maria Roccato (συζύγου Pinson) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-267/03)

(2003/C 239/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Anna Maria Roccato, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τους Georges Vandersanden και Laure Levi, δικηγόρους, άσκησε στις 24 Ιουλίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/PB/99, της 24ης Ιανουαρίου 2003, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας, της 26ης Ιουνίου 2002, με αντικείμενο την επανεξέταση από την εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού της αποφάσεώς της της 8ης Μαρτίου 2000 περί αποκλεισμού της προσφεύγουσας από τις προφορικές εξετάσεις του διαγωνισμού, στο πλαίσιο της συμφωνίας που επιτεύχθηκε μεταξύ αφενός της Επιτροπής και αφετέρου της προσφεύγουσας, κατά την ανεπίσημη συνάντηση που διεξήχθη ενώπιον του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Μαρτίου 2002, στο πλαίσιο της προσφυγής που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως της 8ης Μαρτίου 2000.
- να ακυρώσει, κατά το αναγκαίο μέτρο, την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ) της 13ης Ιουνίου 2003 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας, απόφαση κοινοποιηθείσα στις 20 Ιουνίου 2003,
- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/PB/99 της 8ης Μαρτίου 2000, προκειμένου η προσφεύγουσα να γίνει δεκτή στην προφορική εξέταση του διαγωνισμού COM/PB/99,
- να επιδικάσει αποζημίωση και τόκους που ανέρχονται σε 8 150,10 Ευρώ,
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου κατά της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/PB/99 περί αποκλεισμού της από τις προφορικές εξετάσεις του προαναφερθέντος διαγωνισμού⁽¹⁾. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της εν λόγω υποθέσεως οι διάδικοι κατέληξαν σε συμφωνία φιλικού διακανονισμού που προέβλεπε αφενός την κοινοποίηση στην προσφεύγουσα των διορθωμένων γραπτών με τις απαντήσεις της, καθώς και του υποδείγματος διορθώσεως που καθόρισε η εξεταστική επιτροπή και αφετέρου την κοινοποίηση στην εξεταστική επιτροπή τυχόν παρατηρήσεων της προσφεύγουσας. Κατόπιν της συμφωνίας αυτής η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από την πρώτη προσφυγή της. Αφού μελέτησε τα γραπτά που της κοινοποιήθηκαν, η προσφεύγουσα ζήτησε από την εξεταστική επιτροπή να επανεξετάσει την πρώτη απόφασή της και να την κάνει δεκτή στην προφορική εξέταση. Η υπό κρίση διαφορά αφορά την απόρριψη αυτού του αιτήματος.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση των κανόνων που διέπουν το έργο της εξεταστικής επιτροπής, εσφαλμένη εκτίμηση και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Προβάλλει επίσης ισχυρισμό που αντλείται από την παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και

από την προσβολή της πρακτικής αποτελεσματικότητας της συμφωνίας των διαδίκων κατά την πρώτη δίκη. Προσάπτει, τρίτον, στην Επιτροπή ότι παραβίασε την αρχή της ορθής διαχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως καθώς και το καθήκον αρωγής. Τέλος, ως τέταρτο λόγο ακυρώσεως, επικαλείται κατάχρηση εξουσίας, καθώς και παραβιάσεις της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, του άρθρου 27 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και του δικαιώματος στην εξέλιξη της σταδιοδρομίας.

⁽¹⁾ Υπόθεση T-34/01, ανακοίνωση στην ΕΕ C 108, 07.04.01, σ. 28.

Προσφυγή της εταιρείας Ghiotto srl κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 31 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-270/03)

(2003/C 239/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η εταιρεία Ghiotto srl, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Leonardo Lavitola και Chiara Reggio d'Acì, άσκησε στις 31 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

να ακυρώσει, εν μέρει, και αποκλειστικά στο μέτρο που βλάπτει τα συμφέροντα της προσφεύγουσας, τον κανονισμό (ΕΚ) 1065/97 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 1997, περιλαμβανομένων των παραρτημάτων, και συγκεκριμένα τη συγγραφή υποχρεώσεων που διέπει την ΠΓΕ «Prosciutto di Norcia», σχετικά με την παράνομη διάταξη (άρθρο 3) ως προς την προέλευση των χοιρινών κρεάτων από εθνικά εκτροφεία, με όλες τις έννομες συνέπειες που τούτο συνεπάγεται·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα εταιρία ασκεί τις δραστηριότητές της στον τομέα των τροφίμων. Η εταιρία αυτή αγόραζε στην ευρωπαϊκή αγορά, μέσω του προμηθευτή της, χοιρινό κρέας προερχόμενο από εκτροφεία άσπρων χοίρων που προοριζόταν για τη μεταποίηση και την ωρίμανση από εγκεκριμένες προς τούτο επιχειρήσεις στο πλαίσιο του καθεστώτος της προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως (ΠΓΕ) Prosciutto di Norcia.

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά του κανονισμού (ΕΚ) 1065/97 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 1997, για συμπλήρωση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1107/96 της Επιτροπής σχετικά με την καταχώριση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, στο μέτρο που αφορά τη ρύθμιση της ΠΓΕ «Prosciutto di Norcia» που θέσπισε η Επιτροπή για την αναγνώριση της εν λόγω ΠΓΕ.

Παρατηρείται κατ' αρχάς ότι στον εν λόγω κανονισμό δεν γίνεται καμία αναφορά στο περιεχόμενο της συγγραφής υποχρεώσεων που διέπει την παραγωγή της εν λόγω ΠΓΕ και που, όσον αφορά τις πρώτες ύλες, περιορίζεται στο να προβλέπει ότι προέρχονται από εκτροφεία άσπρων χοίρων που έχουν διασταυρωθεί και επιλεγεί χωρίς καμία εδαφική ένδειξη όσον αφορά την τοποθεσία των εκτροφείων. Αυτή η συγγραφή υποχρεώσεων δημοσιεύθηκε στην Gazzetta Ufficiale della Repubblica italiana.

Ωστόσο, η αρμόδια εθνική αρχή στον τομέα αυτό προειδοποίησε την επιχείρηση που προέβαινε στη μεταποίηση και την ωρίμανση των χοιρομεριών να διακόψει κάθε δραστηριότητα σχετική με εισαγόμενο από την αλλοδαπή κρέας για τον λόγο ότι το κείμενο του εγκριθέντος από την Επιτροπή καθεστώτος για την αναγνώριση της εν λόγω ΠΓΕ περιείχε σχετική διάταξη.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- Παράβαση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων ⁽²⁾.
- Παράβαση των άρθρων 28 ΕΚ και 29 ΕΚ περί της ελευθερίας εισαγωγής και των κανόνων περί προστασίας της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς (των άρθρων 3 ΕΚ και 4 ΕΚ).
- Παραβίαση των αρχών του ελεύθερου ανταγωνισμού, καθώς και παραβίαση της αρχής που απαγορεύει τη θέσπιση μέτρων υπέρ των εθνικών επιχειρήσεων.
- Πλημμέλειες και κενά κατά την εξέταση που κατέληξε στην έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής της συγγραφής υποχρεώσεων.

Προσφυγή της Azienda Agricola «Le Canne» srl κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 7 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-276/03)

(2003/C 239/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Azienda Agricola «Le Canne» srl, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Giuseppe Carraro και Francesca Mazzonetto, άσκησε στις 7 Αυγούστου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει, σύμφωνα με το άρθρο 232 της Συνθήκης, ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να θεσπίσει τα μέτρα και να προβεί στις ενέργειες που επιβάλλονται προς εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2002, T-241/00, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη και που δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το ποσό των επιδοτήσεων που δεν έχουν καταβληθεί, αυξανόμενο κατά το επιτόκιο που η προσφεύγουσα κατέβαλε στο τραπεζικό σύστημα, που αρχίζει να τρέχει από την ημέρα της προηγούμενης τελευταίας μερικής πληρωμής του υπολοίπου της οφειλόμενης συνδρομής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η παρούσα προσφυγή οφείλεται στη μείωση της κοινοτικής συνδρομής σε συγχρηματοδότηση αφορώσα διάφορες εργασίες εκσυγχρονισμού και βελτιώσεως των εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας της προσφεύγουσας εταιρείας, μείωσης που ακυρώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1999, C-10/98 P ⁽¹⁾. Με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2002, T-241/00 ⁽²⁾, νέα απόφαση περί μείωσης της ίδιας συνδρομής ακυρώθηκε διότι η Επιτροπή παρέλειψε να αξιολογήσει το αν το όντως πραγματοποιηθέν πρόγραμμα μπορούσε να θεωρηθεί παραγωγικό και σύμφωνο προς τα αρχικά σχέδια.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι μετά την ισχύ δεδικασμένου που απέκτησε η δεύτερη απόφαση, η καθής ήταν υποχρεωμένη να προβεί στην αιτηθείσα αξιολόγηση ακόμη και με επιτόπια έρευνα. Ωστόσο, μετά την έρευνα αυτή στις 16-17 Σεπτεμβρίου 2002, η Επιτροπή δεν έλαβε ακόμη θέση αναβάλλοντας sine die την εξόφληση της συνδρομής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 156 της 13.6.1997, σ. 5.

⁽²⁾ ΕΕ L 208 της 24.7.1992, σ. 1.

Η προσφεύγουσα προβάλλει συναφώς ότι, στην παρούσα υπόθεση, τα περιστατικά της διαφοράς, που ανέρχεται στο 1995, επανέρχονται τώρα για τρίτη φορά ενώπιον των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων, χωρίς η Επιτροπή να έχει μέχρι σήμερα εκπληρώσει ορθά αυτό που ακόμη έπρεπε τότε να είχε πραγματοποιήσει, δηλαδή να αξιολογήσει τη συμφωνία των επελθουσών μεταβολών ως προς το αντικείμενο, την οικονομία και τον σκοπό προς το αρχικό σχέδιο για το οποίο εγκρίθηκε η συνδρομή.

(¹) Συλλογή 1999, σ. I-6831.

(²) Συλλογή 2002, σ. II-1251.

Προσφυγή της Lucía Recalde Langarica κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-283/03)

(2003/C 239/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Lucía Recalde Langarica, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Ramón García-Gallardo και Dolores Domínguez Pérez, άσκησε στις 8 Αυγούστου 2003 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 8ης Μαΐου 2003, με την οποία απορρίπτεται η ένσταση της προσφεύγουσας, με την οποία ζητούσε την επίσημη και οριστική ακύρωση της αποφάσεως ανακλήσεως του από το καταστατικό δικαιώματός της στο επίδομα αποδημίας και την αναγνώριση του δικαιώματός της στην είσπραξη του επιδόματος αυτού, καθώς και άλλων συμπληρωματικών επιδομάτων, και
- να καταδικάσει την καθής στην πληρωμή του συνόλου των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή απέρριψε την ένσταση της προσφεύγουσας με την οποία ζητούσε την επίσημη και οριστική ακύρωση της αποφάσεως ανακλήσεως του από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως προβλεπόμενου δικαιώματός της στο επίδομα αποδημίας και την αναγνώριση του δικαιώματός της στην είσπραξη του επιδόματος αυτού, μαζί με άλλα συμπληρώματα αυτού, όπως, ειδικότερα, το σχετικό με τα έξοδα εγκαταστάσεως στον σημερινό της τόπο εργασίας.

Διευκρινίζεται συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντικαθιστά προηγούμενη απόφαση, η οποία ακυρώθηκε από το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την από 20 Σεπτεμβρίου 2001 απόφασή του (¹).

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους:

- Προσβολή του δικαιώματος άμυνας, λόγω μη υπάρξεως πλήρους φακέλου.
- Πρόδηλο σφάλμα στην εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, και, συγκεκριμένα, στην εκτίμηση του τύπου της κύριας δραστηριότητας ή συνήθους διαμονής κατά την περίοδο αναφοράς. Επικουρικώς προσάπτεται στην Επιτροπή ότι αγνόησε ότι η διαμονή της προσφεύγουσας στις Βρυξέλλες δεν υπερέβη ποτέ την περίοδο αναφοράς, και, επικουρικότερα, ότι δεν εφάρμοσε την εξαίρεση των «υπηρεσιών σε άλλο κράτος», που προβλέπεται στο άρθρο 4 του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) Υπόθεση T-344/99, Recalde Langarica κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. ΙΑ-183, ΙΙ-833).

Προσφυγή της εταιρείας S.I.M.SA. srl κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-287/03)

(2003/C 239/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η εταιρεία S.I.M.SA. srl, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Michele Arcangelo Calabrese, άσκησε στις 18 Αυγούστου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 30 Απριλίου 2002 επιστολή της Επιτροπής D/52107, COMP/G1/D(02)400/PI/crb, άγνωστη στην προσφεύγουσα, με την οποία η Επιτροπή συμβουλευόταν τις ιταλικές αρχές και τις κάλεσε να της αναφέρουν αν εγκρίνουν ή όχι τη γνωστοποίηση σε αιτούσα άλλη πηλη της προσφεύγουσας των ιδίων εγγράφων των οποίων αντίγραφο είχε ζητήσει η προσφεύγουσα·

- να ακυρώσει την από 3 Φεβρουαρίου 2003 επιστολή της Επιτροπής D/50721, COMP/G1/D(03)142/PI/crb, άγνωστη στην προσφεύγουσα, με την οποία η Επιτροπή συμβουλευθήκε τις ιταλικές αρχές ζητώντας από αυτές να της αναφέρουν αν ήσαν αντίθετες στην εκ μέρους της Επιτροπής γνωστοποίηση σε αιτούσα άλλη πλην της προσφεύγουσας, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, των ιδίων εγγράφων των οποίων αντίγραφο είχε ζητήσει η προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει την ανακοίνωση με τηλεομοιοτυπία της 10ης Ιουλίου 2003, πρωτ. SGB2/IS/D(2003)330251, με την οποία ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής, αναφερόμενος στις δύο προσβαλλόμενες διαβουλεύσεις, αρνήθηκε να επιτρέψει την πρόσβαση στα έγγραφα που προέρχονταν από τις ιταλικές αρχές στο πλαίσιο της ανταλλαγείας αλληλογραφίας πριν την έκδοση της αποφάσεως με την

οποία εγκρίθηκε χωρίς αντιρρήσεις το καθεστώς ενισχύσεων N 715/99, με τη διευκρίνιση ότι οι ιταλικές αρχές — κατόπιν των δύο διαβουλεύσεων — αντιτάχθηκαν στη γνωστοποίηση, και ανακοινώνοντας ότι δεν είχε ως εκ τούτου την ευχέρεια να συναινέσει στην αιτηθείσα πρόσβαση·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με τα προβληθέντα στην υπόθεση T-139/03, Nuova Agricast κατά Επιτροπής ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 146 της 21.06.03, σ. 43.

III

(Πληροφορίες)

(2003/C 239/49)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 226 της 20.9.2003

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 213 της 6.9.2003

EE C 200 της 23.8.2003

EE C 184 της 2.8.2003

EE C 171 της 19.7.2003

EE C 158 της 5.7.2003

EE C 146 της 21.6.2003

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>